

Sygn. akt IV CSK 684/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa A. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko L. R. i E. R.

o zapłatę 16.453,04 złotych

oraz z powództwa wzajemnego L. R. i E. R.

przeciwko A. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę 71.428,40 złotych,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 kwietnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej (pozwanej wzajemnej)

od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 21 maja 2015 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2

k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżąca powołując się na oczywistą zasadność skargi odwołuje się do naruszenia przepisów prawa materialnego tj. art. 563 § 1, 566 § 1 i 471 w zw. z 6 k.c. przez uznanie, że pozwani skutecznie złożyli reklamację, mimo że nie dopełnili obowiązków reklamacyjnych oraz przez przyjęcie, iż wystąpił związek przyczynowy pomiędzy szkodą a jakością paszy dostarczonej przez skarżącą.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi skarżąca nie przeprowadziła jednak pogłębionego wywodu prawnego dotyczącego naruszenia wskazanych przepisów prawa i zaprezentowała jedynie bardzo ogólną własną ocenę rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji nie przedstawiając argumentów, które wskazywałyby na niewątpliwą, widoczną na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. Skarżąca pomija nadto, że art. 566 § 1 zd. 2 k.c. ma charakter normy kolizyjnej i nie warunkuje dochodzenia odszkodowania na podstawie ogólnego reżimu odpowiedzialności odszkodowawczej realizacją uprawnień z rękojmi, a więc nawet ich utrata nie powoduje utraty roszczeń odszkodowawczych. Ustalenie istnienia związku przyczynowego jak i wad paszy należy do sfery ustaleń faktycznych uchylających się spod kontroli Sądu Najwyższego w świetle art. 398¹³ § 2 *in fine*. Zważywszy na motywy Sądu Okręgowego i treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, brak podstaw do stwierdzenia, że skarżący skutecznie wykazał

kwalifikowane, niewątpliwe i widoczne *prima facie* naruszenie przepisów prawa stanowiących jej podstawę.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw